

Does the Door to Repentance Ever Close?

Rabbi Sammy Bergman- sbergman@torontotorah.com

Where is Hevel your Brother?

1. Bereshit 4:9 (Al Hatorah Translation)

וַיֹּאמֶר יי' אֶל-לֵוִי אֵי הִבֵּל אֶחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי:

(9) Hashem said to Cain, “Where is Abel, your brother?” He said, “I do not know. Am I my brother’s keeper?”

2. Midrash Aggadah, Genesis 4:9:1

ויאמר ה' אל קין אי הבל אחיך. לפי שהקב"ה חפץ בתשובתם של רשעים, והיה צריך לומר רבונו של עולם אתה יודע כל הנסתרות אני הרגתי וחטאתי והיה הקב"ה מוחל לו, והוא לא עשה כן, וכיון ששמע הקב"ה שואלו אי הבל אחיך חשש בלבו כי עבים סתר לו ואינו רואה מעשה בני אדם, והתחיל לכזב לפניו ולאמר לא ידעתי:

Because Gd wants the repentance of the wicked, and he should have said “the Lord of the world you know all the hidden things! I killed him and sinned!” and Gd would have forgiven him. and he did not do so, and since he heard Gd asking: “Where is Hevel your brother”? he thought in his heart that the cloudiness concealed it from Him and he doesn’t see the deed of man and he began to lie before him and say I don’t know:

3. Midrash Tanchuma Bereishit 9 (tr. Samuel A. Berman)

כִּינּוּ שֶׁהֲרֹגוֹ אָמַר אֶבְרַח מִפְּנֵי אָבִי וְאִמִּי, שָׂאִין מִבְּקָשֵׁין אוֹתוֹ אֲלֵא מִמֶּנִּי, שָׂאִין אֶחָד בְּעוֹלָם אֲלֵא אֲנִי וְהוּא. מִיָּד נִגְלָה עָלָיו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, (ירמיה כג, כד) אָמַר לוֹ: מִפְּנֵי אֲבוֹתֶיךָ אֶתָּה יָכוֹל לִבְרֹחַ, מִפְּנֵי אֵין אֶתָּה יָכוֹל לִבְרֹחַ, שְׁנֹאֲמַר: אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ. אָמַר לוֹ: אֵי הִבֵּל אֶחִיךָ. אָמַר לוֹ: נִי לוֹ שָׂרְחָם עָלֶיךָ וְלֹא הִרְגָה כְּשֶׁנִּפְלַת תַּחְתּוֹ, וְאֶתָּה עֹמֶדֶת וְהִרְגָת אוֹתוֹ.

After killing Abel, he said to himself: “I must flee from my mother and father, for they will ask me where he is, since there are only the two of us.” The Holy One, blessed be He, appeared before him immediately, saying: “You can flee from your parents but not from Me, as it is said: *Can any man hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do I not fill heaven and earth?* (Jer. 23:24).” The Holy One asked: *Where is Abel, your brother?* (Gen. 4:9), and then He continued: “Woe unto him who was merciful to you and refrained from killing you when you were beneath him. When he permitted you to rise, you killed him!”

וְהֵיכָא הֲרֹגוֹ? עָשָׂה לוֹ פְּצִיעוֹת פְּצִיעוֹת, חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת בְּאָכּוֹ בִּינְדִּיו וּבִרְגָלָיו, שְׁלֵא הָיָה יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן נִשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת עַד שֶׁהִגִּיעַ לְצִנּוֹרוֹ. כִּינּוּ שְׂאֹמֶר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵי הִבֵּל אֶחִיךָ? אָמַר לוֹ: לֹא יָדַעְתִּי, הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי? אֶתָּה הוּא שׁוֹמֵר כָּל הַבְּרִיּוֹת וְאֶתָּה מִבְּקָשׁוֹ מִיָּדִי? מִשָּׁל לָמָּה הִדְבַּר דּוֹמָה, לְגַנֵּב שְׁגָנֵב כָּלִים בְּלִילָה וְלֹא גָנַב. לְבָקֵר תִּפְשׂוּ הַשּׁוֹעֵר. אָמַר לוֹ: לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת הַכָּלִים? אָמַר לוֹ: אֲנִי גָנַב וְלֹא הִנַּחְתִּי אֲמֻנָתִי. אֲבָל אֶתָּה אֲמֻנָתְךָ בִּשְׁעָר לִשְׁמֵר, לָמָּה הִנַּחְתָּ אֲמֻנָתְךָ וְעָכְשׁוֹ אֶתָּה אוֹמֵר לִי כֶּף? וְאִם קִין כֶּף אָמַר, אֲנִי הִרְגָתִי אוֹתוֹ, בְּרֹאשׁ בִּי יִצָּר הָרַע, אֶתָּה שׁוֹמֵר אֶת הַכָּל, וְלִי הִנַּחְתָּ אוֹתוֹ לְהִרְגוֹ, אִם אֶתָּה שֶׁהִרְגָתוֹ שְׁנֹאֲמַרְתָּ אָנֹכִי, שְׁאֵלָה קְבִלְתָּ קֶרְבָנִי כְּמוֹתוֹ, לֹא הִיִּיתִי מִתְקַנָּא בּוֹ. מִיָּד הִשִּׁיבּוּ, מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אֶחִיךָ צוֹעֲקִים. מִכָּאן אֶתָּה לָמַד, שֶׁעָשָׂה בּוֹ פְּצִיעוֹת פְּצִיעוֹת, וְחֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת.

How did he kill him? He inflicted numerous bruises upon his body with a stone. He smote him over his entire body, from his hands and feet to his throat, for he had no way of knowing from where his soul would depart. When the Holy One, blessed be He, asked him: *Where is Abel, your brother?* he replied: “*I know not; am I my brother’s keeper?* (Gen. 4:9). You are the guardian of all, yet You seek him from me!” This may be compared to a thief who steals during the night but is not apprehended while committing the crime. When the watchman seizes him the next morning and asks: “Why did you steal those utensils?”, the thief replies: “I am a thief and I did not neglect my profession. Your job is to keep watch at the gate. Why did you neglect your duties? Now you question me?” So Cain retorted: “True, I slew him, but You created the evil inclination within me. Since You are the

guardian of all, why did You permit me to slay him? You who are called the *I am the Lord your God* (Exod. 20:2). killed him, for if You had accepted my sacrifice as You accepted his, I would not have been envious of him.” The Holy One, blessed be He, replied immediately: *What have you done? The voice of thy brother’s blood crieth unto Me* (ibid., v. 10). This verse indicates that he inflicted numerous wounds upon Abel.

צועקים אלי, צועקים עלי. מַשֵּׁל לְשָׁנִים שְׁעֵשׂוּ מְרִיבָה, הָרָג אֶחָד מֵהֶן אֶת חֶבְרוֹ. הִנֵּה בָּהֶן שְׁלִישִׁי וְלֹא הִפְרִישׁ בֵּינֵהֶם, עַל מִי הִכָּל מְשִׁיחִין, לֹא עַל הַשְּׁלִישִׁי? לָכֵן כְּתִיב צוּעִקִים אֵלַי, צוּעִקִים עָלַי .

The words *Crieth unto Me* (*elai*), however, may be interpreted as “Crieth against Me (*‘alai*).” *God shares the blame for not intervening. See Gen.R. 22:9.* For example, if two men are fighting together and one of them is killed while a third person stands by and does not attempt to separate them, against whom does everyone complain? Do they not complain against the third person? Hence *Crieth unto Me* actually means *Crieth against Me*.

אָמַר לוֹ קַיִן, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לֹא יָדַעְתִּי וְלֹא רָאִיתִי הָרוֹג מִמֶּנִּי, וְכִי הָיִיתִי יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי מִכֶּהוּ בְּאֶבֶן וְהוּא מֵת! הֲשִׁיבּוּ מִיָּד, אֲרוּר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה וְגו', כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תוֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ .

Cain said to Him: “Master of the Universe, never before have I encountered death, nor have I beheld a dead person; how could I possibly know that if I pummeled him with a stone he would die?” The Holy One, blessed be He, answered immediately: *Cursed art thou from the ground ... when thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee her strength; a fugitive and a wanderer shalt thou be in the earth* (ibid., v. 12).

4. Rabbi Shlomo Luntschitz, Kli Yakar on Bereishit ibid.

ונראה לומר כי ודאי הבין קין ששאלו הקב"ה על הריגת אחיו והשיב לא ידעתי השומר אחי אנכי. ר"ל לא ידעתי שיש עון בדבר ההריגה והשומר אחי אינו לשון תמיהה אלא מוסב על לא ידעתי, כי אמר לא ידעתי אם אני מחויב לשמור את ראש אחי שלא יהרג על ידי Kayin certainly understood that G-d was asking him about his brother's murder. He answered: "I didn't know that I am my brother's keeper". **Meaning, I didn't know that murder is a sin.** "Am I my brother's keeper" isn't a question but rather connects with "I didn't know". For he said, I didn't know that I am obligated to watch my brother's head such that he wouldn't be murdered through my hand.

Kayin's Punishment: Cursed From The Land

5. Bereishit 4:11-12 (Al Hatorah Translation)

וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה: וְעַתָּה אֲרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לְקַחַת אֶת־דַּמִּי אֶחָיךָ מִיָּדְךָ: כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תֹסֵף תֵּת־כֹּחָהּ לָךְ גַּע וְגַד תִּהְיֶה בָאֶרֶץ:

(10) Hashem said, “What have you done? The voice of your brother’s blood cries to me from the ground.(11) And now, you are cursed from the ground, which opened its mouth to receive your brother’s blood from your hand.(12) When you work the ground, it will not yield its strength to you. You shall be a fugitive and a wanderer on the earth.”

6. Rabbi Levi Ibn Gershon on Bereishit ibid.

והנה קיללנו ה' יתעלה מן האדמה אשר חטא בה, שהאדמה ההיא לא תוסיף לתת כוחה לו, ושיהיה נע ונד בארץ לבקש מקום יאות לצמח צמח. וזאת היתה מידה כנגד מידה: הוא כעס על אשר לא הגיע תכליתו בשלמות פעם אחת, ועשה מה שעשה, וה' מְנַעוּ מִמֶּנּוּ כוֹלוֹ, והוצרך לשוטט במקומות הרחוקים לבקש מקום יאות לצמח צמח.

G-d cursed him from the ground he sinned with that the ground wouldn't produce for him and that he would wander in the earth to seek an appropriate place to plant. This was measure for measure. He was angry that it

didn't fully produce at one time and he did what he did. Hashem withheld [the land] completely from him and he needed to wander in the distant places to seek an appropriate place to plant.

7. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch on Bereishit ibid.

לך - לא תספ תת כחה לך - When God subordinated the earth to man, it was meant be raised to the service of moral human purposes through the use of its forces. The crime, however, breaks the bond between earth and man. God says: it will no longer give you its strength. Only if man is the “dwelling of the Divine Presence”, then the ground is man's dwelling place also. But when man breaks the bond between himself and God, God breaks the bond between man and the earth.

And behold, Cain was a tiller of the ground, and his hands were strong before him to bring forth a crop out of the ground. But from now on, the land will not continue to give it its power. Moreover: he will have no resting place in the whole country. The company will also stay away from him. In the practice of the world, human beings tend to repay kindness to a person who has neither land nor status, and through their kindness he finds his place and source of livelihood. But from Cain this was also withheld. "A fugitive and a wanderer" he will be, without rest and without company. The ground will be expel him and society will abandon him

My Sin is Too Great To Bear

8. Bereishit 4:13-14 (Al Hatorah Translation)

נִאֶמַר קַיִן אֶל־ה' גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְשֹׂא: הִן גִּרְשִׁית אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵי אֶסְתֵּר וְהִי־תִי נָע וְנָד בְּאֶרֶץ וְהָיָה כָל־מֹצְאִי יִהְרֹגֵנִי: נִאֶמַר לוֹ ה' לָכֵן כָּל־הֹרֵג לָנוּ שְׂבָעִתִּים יָקָם וַיֵּשֶׁם ה' לְקַיִן אֹת לְבַלְתִּי הַפּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאֹו:

(13) Cain said to Hashem, “My punishment is greater than I can bear. (14) Behold, you have driven me out this day from the surface of the ground, and I will hide from your face, and I will be a fugitive and a wanderer on the earth, and it will happen that whoever finds me will kill me.”

9. Rabbi Avraham Ibn Ezra (Bereishit ibid.)

גדול עוני מנשוא. ופירוש על דעת כל המפרשים שהוד' חטאו... ולפי דעתי שהעברים יקראו העקב שכו'. והעונש הרע הבא בעבור העון חטאת... והטעם כי זה העונש גדול לא אוכל לסבלו ויורה על אמתת זה הפי' הפסוק הבא אחריו:

The commentators suggest that Kayin confessed his sin. But I think that “sins” refer to the resulting punishment. And the bad punishment comes because of the sin...The interpretation is “I can't bear this great punishment”. The following verse demonstrates the truth of this interpretation

10. Rabbi Yaakov ben Asher, Tur on Bereishit ibid. (tr. Rabbi Eliyahu Munk)

גדול עוני מנשוא. פי' הרמ"בן שהוא וידוי אמת כי גדול עוני מסלוח וצדיק אתה ה' וישר משפטיך אע"פ שענשת אותי הרבה וגרשת אותי מעל פני האדמה כי בהיותי נע ונד לא אוכל להיות במקום אחד והנה אני מגורש מעל פני האדמה ומפניך אסתר כי לא אוכל לעמוד לפניך להתפלל או להקריב קרבן ומנחה כי בשתי ונכלמתי אבל מה אעשה כי כל מצאי יהרגני ואתה ברחמיך הרבים לא חייבת אותי לכן יקדמוני רחמיך שלא אענש עוד יותר ממה שחייבת אותי כי כשאהיה נע ונד לא אבנה לי בית וגדרות בשום מקום ויהרגוני החיות כי סר צלך מעלי: גדול עוני מנשא, “my sin is too great to be forgiven.” According to Nachmanides, this was Kayin's true and sincere confession. He acknowledged the righteousness of the Creator, admitting that he had deserved the severe punishment decreed upon him. He felt unable to pray, as he did not think that prayers from a sinner such as himself had a chance to evoke G'd's sympathy. He felt that if he had not qualified for a favourable response to his sacrificial offering before he murdered his brother, he most certainly could not expect that G'd would accept any gift from him now. He was at his wits' end, seeing that anyone on earth who would find him would be justified in killing him.

11. Rabbi Yaakov Mecklenburg, Ktav V'Hakabbalah on Bereishit ibid.

הן גרשת – לדעתי המכוון במקרא, הוודוי הגמורה שהתודה קין בכל לב על גודל חטאו לאמר, גדול עוני וחטאתי מאד בשפיכת דם אחי, כי רב הוא מנשוא ומלסלות. בצדק ובמשפט חרצת עלי להיות נגרש ומטלטל בארץ, וכלימת מעשי המכוער תכסה פני להיותי מסתתר מאור פניך ולא מצאתי לב לבקש על נפשי הסליחה והכפרה, ואני מצדיק יושר משפטיך ואקבל בכל לב להיות נע ונד בארץ, ומי יתן! ותהיה התנודדי הנה והנה סבה למותתני, כי יפגעני איש בדרך ויקח את נפשי ממני, ותהיה מיתתי כפרה גמורה על כל אשר הרעותי לשלוח יד רצח אל אחי... וסמוכים לפי זה ממדרש רבותינו שאמרו כשיצא קין פגע בו אדה"ר וא"ל מה נעשה בדינך א"ל עשיתי תשובה ופשרתי נתקרר ונה ממני רתיחת מדה"ד, ובויקרא רבה י' ע"ד דר"י ב"ר תשובה עשתה הכל. ובמדרשבי" (זהר בראשית ל"ו ב') וכד אהדר בתשובה מאי קאמר הן גרשת וגו' ובפרקי דר"א **ס' כ"א** איתא אמר קין רבון העולמים גדול עוני מנשוא שאין בו כפרה, ולא עוד אלא יעמוד אחד בארץ ויהרגני ע"ש: ובתקונים (תקון ס"ט ד' קי"ז) גדול עוני מנשוא הכא תב בתשובתא ואתחרט, בגין דא וישם ה' לקין אות וגו' ויצא קין מלפני ה' בהאי נפק מן דינא וגו' ובגין דתב בתשובתא וגו' שוי ל' קדמת עדן דבגינ' זכי לג"ע. הנה להראות גודל כח התשובה בא הסיפור הזה בתורה.

In my opinion what is intended in the text is, the complete confession that Cain confessed with all his heart for the magnitude of his sin to say, my sin is great and I sinned greatly in shedding blood my brother, because it is great and is unbearable from forgiving. By justice and in law I have resolved to be expelled and shaken in the land, and the shame of my ugly deeds will cover my face to be hidden from the light of your face and I have not found the heart to ask for my soul forgiveness and atonement, and I justify the righteousness of your judgments. If only I could wobble to and from until my death, for a man will hurt me on the way and take my soul from me, and I will be utterly atoned for all that I did evil to send a murderous hand toward my brother..

This is supported by the Midrash of our Rabbis who said when Kayin he left he encountered Adam the first and said to him: What was your verdict? He responded: "I repented" and cooled down and the anger of the attribute of judgement abated from me...

12. Pirkei D'rebbi Eliezer 21 (tr. Rabbi Gerald Friedlander...)

אמר קין לפני רבון העולמי' גדול עוני מנשוא שאין בו כפרה ונחשב לו הדבר הזה כתשובה שנא' גדול עוני מנשוא Cain spake before the Holy One, blessed be He: Sovereign of all the worlds ! "My sin is too great to be borne" ([Gen. 4:13](#)), for it has no atonement. This utterance was reckoned to him as repentance, as it is said, "And Cain said unto the Lord, My sin is too great to be borne"

13. Rabbi Shimshon Rapahel Hirsch ibid.

We have here an in-depth look at the dark soul of the sinner, and at the divine attribute of judgement. And so Cain says: This is too great an iniquity for me to bear. You are the Lord, you have shown me the greatness of my sins, for you expelled me today, severed the marriage bond between me and the earth, and also hid your light from me. I am expelled from the earth, and abandoned from God and man, therefore I fear that whoever finds me - will kill me!

We see here Cain - whose birth was marked by the "I bought" approach, in whose character the name "Cain" is signed, and who came to sin out of jealousy - and now he knows that he has lost everything in his sin. Recognition of his sin did not come to him by observing what he did to his brother, but what he did to himself. Cain's character has not changed. If we were to ask him again, "Is not your brother Abel," he would still answer, "Am I my brother's keeper?" "My sin is great," says Cain. If I had only murdered my brother, I could have borne my sins. But I did not know that by doing so I was also killing myself, making myself damned and "moving and shaking," and losing all my rights in the world and in society.

A Sign For Kayin

14. Bereishit 4:15 (Al Hatorah Translation)

וַיֹּאמֶר לוֹ ה' לִכְנֹן כְּלִי-הַרְגָּה לְיוֹן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׁם ה' לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת-אֹתוֹ כְּלִי-מִצָּאָה:

(15) Hashem said to him, “Therefore whoever slays Cain, vengeance will be taken on him sevenfold.” Hashem placed a sign for Cain, so that anyone who finds him should not smite him.

15. Bereishit Rabbah 22

וַיִּשֶׁם ה' לְקַיִן אוֹת – רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי נְחֶמְיָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר הַזֵּרִים לוֹ גִּלְגַּל חֲמָה, אָמַר רַבִּי נְחֶמְיָה לְאוֹתוֹ רֶשַׁע הָיָה מִזֵּרִים לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִלְגַּל חֲמָה, אֲלֵא מִלְמַד שֶׁהַזֵּרִים לוֹ הִצְרַעַת. רַב אָמַר כָּלֵב מָסַר לוֹ. אַבָּא יוֹסִי בֶן קֶסְרִי אָמַר קָרַן הַצְמִים לוֹ. רַב אָמַר עָשָׂא אוֹת לְרוֹצְחִים. רַבִּי חֲנִין אָמַר עָשָׂא אוֹת לְבֹעֲלֵי תְשׁוּבָה

Rabbi Yehuda: He shined the Sun for Him. Rabbi Nechemiah- For that Wicked person, Hashem shined the sun, rather he made his leprosy shine Rav: He gave him a dog. Abba Yose ben Kesari: He sprouted a horn for him Rav: He made Kayin a sign for murderers Rabbi Chanin: He made him a sign for those who repent.

Kayin Leaves G-d

16. Bereishit 4:16 (Al Hatorah Translation)

וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי ה' וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-נוֹד קְדֵמַת-עֵדֵן:

(16) Cain went out from Hashem’s presence, and settled in the land of Nod, east of Eden.

17. Rabbi Shimshon Raphael Hirsh on Bereishit ibid.

Cain not only left the place of the Divine Presence, but also abandoned all his relationship with God and turned his back on his word. And so, when he was banished from man and land, he sought to build for himself an independent life. The first man, though already banished from heaven, was still standing before God. But Cain, because of his sin and the continuation of his conduct, completely abandoned this relationship with God, and went from "before God."

18. Bereishit Rabbah 22

יג [וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי ה'] – מֵהֵיכָן יֵצֵא, רַבִּי יוֹדֵן בְּשֵׁם רַבִּי אֵיבּוֹ אָמַר הַפִּשְׁלִי דְבָרִים לְאַחֲרָיו וַיֵּצֵא, כְּגוֹבֵב דַּעַת הָעֲלִיּוֹנָה. רַבִּי בְּרַכְיָה בְּשֵׁם רַבִּי אֱלֵעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, יֵצֵא כְּמַפְרִיס וְכַמְרָמָה בְּבוֹרָאוֹ. רַבִּי חֲמָא בְּשֵׁם רַבִּי חֲנִינָא בֶר רַבִּי יִצְחָק אָמַר, יֵצֵא שְׂמֵחַ, הֵיךְ מָה דְאַתָּה אָמַר (שְׂמוֹת ד' י"ד): (הִנֵּה הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתָהּ וְגו'), פָּגַע בּוֹ אָדָם הָרָאשׁוֹן אָמַר לוֹ מַה נַּעֲשֶׂה בְּדִינָהּ, אָמַר לוֹ עֲשִׂיתִי תְשׁוּבָה וְנִתְפַּשְׁרָתִי. הִתְחִיל אָדָם הָרָאשׁוֹן מִטְּפֵחַ עַל פָּנָיו, אָמַר, כִּי הִיא כֹּחַה שֶׁל תְּשׁוּבָה וְאֵינִי לֹא הֵייתִי יוֹדֵעַ, מִיָּד עָמַד אָדָם הָרָאשׁוֹן וְאָמַר (תְּהִלִּים צ"ב: א') מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת וְגו'.

Where did he go out to?

Rabbi Yudan: He threw his words over his back and left like someone who had tricked G-d.

Rabbi Berechiah: He left like someone who had obscured and tricked his Creator.

Rabbi Chamah: He left happily as it says (Shemot 4:14) He is coming out to greet you...

He encountered Adam the first and said to him: What was your verdict? He responded: “I repented” and cooled down and the anger of the attribute of judgement abated from me. Adam the first began to hit his face, and said: “This is the power of repentance and I didn’t know. He immediately stood and said: (Tehillim 92:1) A psalm and song for the day of Sabbath...